

както и по-горѣ спомѣнхми, това не влиза въ кръгъ-тъ на предназначанія ни планъ. —

Тая Русско-Турска война се свърши съ привземае-ето на града Едрине, дѣто се бѣ установилъ и Главната квартира. Тоя градъ се привзе презъ Ноемврія мѣсяца 1877 г.

На 19 Февруарія 1878 год. се склучи С. Стефанскія миръ, въ който се бѣ рѣшило: „всичка цѣла Българія да бѣди освободена отъ турската власть;“ т. е. сѣверна България, Тракия и Македонія да влѣзатъ въ сжставъ-тъ на новото Българско княжество; а Цариградъ Едрине и околнитѣ мѣстности да си останатъ пакъ подъ турското владичество. — Тоя миръ полагаше дѣйствително ярки основи за едно обширно и яко Българско Княжество или царство; но за голѣма злочестина на България, на 1-й юлія 1878 год. завистлива и немилостива Европа, особенно же Англія, подбѣйствова най рѣшително за да склони Россія да се сѣбире единъ Конгресъ въ Берлинъ, дѣто и се склучи единъ Трактатъ чрезъ който се призна и потвърди само сѣверна България за свободна; а Тракия или южна България се призна за полнезависима или Автономна; бѣдната же и злочеста Македонія се остави пакъ подъ турското тежко владичество. Тѣй се свърши тая Руско-Турска война, въ продълженіто на която нашата великодушна Освободителка-Россія показа единъ удивителенъ, даже и нечутъ въ Исторіята примѣръ на великъ подвигъ, и на братска любовь; но при всичко това, нѣкои отъ Европейскитѣ Държави поглѣднахъ съ завистливо око на успѣхитѣ на Россія и чрезъ Берлинскія Трактатъ развалихъ Св. Стефанскія миренъ договоръ, и раскжсахъ злочестъ България на 3 части, особенно же Македонія оставихъ въ робство, която Руссія бѣше освободилъ. —

По Берлинскія Трактатъ Търново се назначи да се учреди въ него Народно Сѣбрание, което и на 10 Февруарія 1879 год. се и сѣбра и откри. —